

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til strafferetskontoret@jm.dk

J.nr. 40A-VL-90-20
Den 07/12-2020

Justitsministeriet har ved brev af 12. november 2020 (sagsnr. 2020-023-0028) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024).

Jeg er bekendt med Dommerforeningens høringssvar af 4. december 2020. Landsretten kan tilslutte sig dette svar.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

From: Mikael Sjöberg <MikaelSjoeberg@Oestrelandsret.dk>
Sent: 04-12-2020 15:23:02 (UTC +01)
To: £Strafferetskontoret (951s18) <Strafferetskontoret@jm.dk>
Cc: Dommerforeningens bestyrelse <df_best@Oestrelandsret.dk>; Carsten Kristian Vollmer <CarstenKristianVollmer@Oestrelandsret.dk>; Helle Bertung <HelleBertung@Vestrelandsret.dk>
Subject: hørings svar 2020-023-0028

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved mail af 12. november 2020 har Justitsministeriet hørt blandt andre Dommerforeningen over et udkast til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024).

Det fremgår blandt andet af lovudkastet, at afgørelse om edition i visse sager, hvor afgørelsen i dag træffes ved retskendelse, fremover skal kunne træffes af politiet alene. Forslaget er en del af regeringens oplæg til en ny aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024 og ventes at medføre en besparelse hos politiet på godt 8 millioner kr. om året.

Efter lovudkastet skal politiet og anklagemyndigheden som udgangspunkt ikke længere indhente en forudgående retskendelse om edition i en række nærmere angivne tilfælde. Baggrunden herfor er ifølge bemærkningerne til lovudkastet, at politiet og anklagemyndigheden i dag bruger mange ressourcer på udarbejdelsen af anmodninger om editionskendelser vedrørende oplysninger fra banker mv. Det vurderes således at tage ca. 3 timer i politiet og 2 timer i anklagemyndigheden at forberede en editionskendelse, og herudover kan behovet for editionskendelser udgøre et forsinkende element i straffesagsbehandlingen, når politiet og anklagemyndigheden afventer rettens kendelse om edition. I forhold til gældende ret indebærer forslaget endvidere, at politiets beslutning kan træffes uden forudgående høring af den finansielle virksomhed mv., indgrebet retter sig mod.

Dommerforeningen har drøftet lovudkastet på et bestyrelsesmøde

At overlade politi og anklagemyndighed vurderingen af, om et indgreb – her edition – overholder betingelserne for et tvangsindgreb efter retsplejeloven, er et politisk valg.

Dommerforeningen vil imidlertid fremhæve, at forslaget rejser væsentlige retssikkerhedsmæssige spørgsmål.

Pålæg om edition gives tredjemand som led i efterforskningen af en lovovertrædelse. Afgørelse om editionspålæg træffes i dag af retten ved kendelse efter politiets begæring, jf. retsplejelovens § 806, stk. 1 og 2. Kravet om kendelse indebærer bl.a., at afgørelsen skal være begrundet, jf. retsplejelovens § 218, stk. 1, 1. pkt. Før retten træffer afgørelse, skal den, som indgrebet retter sig imod, have lejlighed til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 807, stk. 7 og 8, og sigtedes forsvarer skal som udgangspunkt underrettes og er berettiget til at fremsætte bemærkninger, jf. § 748, stk. 2 og 3.

Justitsministeriet anfører i de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.2, at der efter ministeriets opfattelse ikke vil være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med den foreslåede ordning. Om baggrunden herfor anføres alene: *"Der ændres således ikke på de materielle betingelser for at pålægge edition, ligesom den indgrebet retter sig mod, kan få rettens efterfølgende prøvelse af indgrebet."* Den særlige processuelle retsgaranti, der ligger i, at indgrebet – inden det foretages – skal forelægges retten, berøres således slet ikke. Rettens medvirken indebærer, at politiets og anklagemyndighedens anmodning om edition efterprøves af en uafhængig instans. Den omstændighed, at begæringen skal forelægges retten, nødvendiggør i sig selv en kvalitetssikring og herunder – må man forvente – en sikring af, at kun begæringer, som forventes at kunne føre til editionspålæg, forelægges retten. Kravet om retskendelse sikrer f.eks. også, at det ikke er politiet selv, der tager stilling til, om indgrebet står i misforhold til sagens betydning og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre, jf. retsplejelovens § 805, stk. 1.

Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 2.1.3.7, vil politiet med den foreslåede ordning som noget nyt heller ikke skulle foretage høring af den, som indgrebet retter sig mod. Dermed er der en risiko for, at politiets oplysningsgrundlag er mangelfuldt. Det kan f.eks. tænkes at være af betydning for at kunne vurdere, om indgrebet er udelukket, fordi den pågældende er omfattet af vidnefritagelsesreglerne i retsplejelovens §§ 169-172, jf. § 804, stk. 2.

Det er endvidere Dommerforeningens indtryk, at sager om edition fra retternes side behandles på en sådan måde, at det ikke er rimeligt at anse domstolskontrollen for et væsentligt forsinkende eller i øvrigt bureaukratisk element, jf. herved de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2. Efter gældende ret kan politiet i øvrigt i en særligt hastende sag træffe beslutningen på øjemedet.

Det er i øvrigt Dommerforeningens opfattelse, at den relativt begrænsede mulige besparelse ikke står mål med den svækkelse af retssikkerheden, som en gennemførelse af forslaget vil indebære. Den tid, politi og anklagemyndighed efter det oplyste i dag anvender for at forberede en editionskendelse, er vel netop udtryk for, at politiets ønske om adgang til dokumenter hos tredjemand undergives en grundig behandling. Hvis den tid, der i dag anvendes til at forberede en editionskendelse, imidlertid som forudsat i væsentligt omfang skal reduceres, er det vanskeligt at forestille sig, at man – uanset at de materielle betingelser som anført i øvrigt opretholdes – kan opretholde den samme kvalitet af editionsbeslutningerne som nu.

Lovforslagets øvrige dele giver ikke foreningen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Mikael Sjöberg

Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Direkte: + 45 99 68 65 01/ + 45 21 66 18 49

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J.nr. 9099.2020.60

Den 14. december 2020

Ved en mail af 12. november 2020 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024).

Jeg skal i den anledning på vegne af byretspræsidenterne oplyse, at byretterne kan henholde sig til Østre Landsrets udtalelse af 7. december 2020.

Der henvises til J.nr. 2020-023-0028.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Den 07-12-20
J.nr. 40A-ØL-93-20
Init: sdy

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til strafferetskontoret@jm.dk

Justitsministeriet har ved brev af 12. november 2020 (sagsnr. 2020-023-0028) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024).

Med lovudkastet får politiet bl.a. adgang til at foretage edition uden retskendelse i videre omfang, end hvad der i dag følger af retsplejelovens § 806, stk. 4. Lovudkastet bryder på dette punkt med det grundlæggende princip om, at straffeprocessuelle indgreb som hovedregel – medmindre øjemedet forspildes – alene kan gennemføres efter forudgående domstolskontrol, hvorved det sikres, at politiet har iagttaget de materielle betingelser for at foretage et påtænkt indgreb.

Justitsministeriet opfordres til at overveje de retssikkerhedsmæssige aspekter af den foreslåede ændring af retstilstanden mere indgående. Det forhold, at de materielle betingelser for at foretage edition ikke foreslås ændret, kan herved vanskeligt i sig selv begrunde, at en afskaffelse af betingelsen om retskendelse kan anses for retssikkerhedsmæssigt ubetænkelig.

Landsretten er i øvrigt bekendt med Dommerforeningens høringssvar og kan tilslutte sig dette.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Ellen Busck Porsbo

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
strafferetskontoret@jm.dk

**DANMARKS
JÆGERFORBUND**

Danmarks Jægerforbund
Molsvej 34
8410 Rønde

Tlf. + 45 88 88 75 00

post@jaegerne.dk

CRV-nr. 15 79 61 46
30. november 2020

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods. Sagsnr. 2020-023-0028

Strafferetskontoret har den 12. november d.å. udsendt udkast til ovennævnte lov i offentlig høring, og i denne forbindelse ønsker Danmarks Jægerforbund at give følgende bemærkninger:

Justitsministeriet ønsker nu at hæve afgiften for ansøgning om våbentilladelse fra kr. 840 til kr. 1.085 samt fjerne den mulighed, der i dag er for halvering af afgiften, hvis ansøgeren i forvejen har en våbentilladelse, for hvilken der er betalt fuld afgift.

Danmarks Jægerforbund er opmærksom på argumentet om, at der ikke er sket prisregulering på området siden 1990. Dog vil en så drastisk stigning, som der her er tale om, være endog særdeles voldsom for mange jægere. En jæger med tre afgiftspligtige tilladelser vil de facto skulle betale dobbelt så meget i afgift som i dag. En næsten 100% stigning for våbenejere med f.eks. tre afgiftspligtige våbentilladelser er ikke acceptabelt.

Dertil kommer ikke mindst Justitsministeriets ønske om helt at fjerne rabatten på afgiften ved våben nr. 2 og derover. En rabat, der har været praksis i mange år, og som er ganske uafhængig af eventuelle prisindeksreguleringer. Danmarks Jægerforbund anbefaler på det kraftigste at rabatten bibeholdes uanset om man måtte vælge at indføre prisstigninger. De danske jægere betaler allerede dyrt for at kunne gå på jagt - ikke mindst nu, hvor jagtegnsafgiften også stiger.

Siden etableringen af politiets to administrative centre i 2014 og den efterfølgende sammenlægning til et center, Politiets Administrative Center (PAC) i 2018, har vi oplevet et kraftigt forringet serviceniveau. Tidligere kunne personer med et gyldigt jagttegn reelt gå ind på den lokale politistation og uden videre bureaukrati få udstedt en tilladelse. I dag tager det ofte over 10 uger at få den samme tilladelse.

Danmarks Jægerforbund er i den grad imod en afgiftsstigning, ikke mindst når vi ser, at serviceniveauet i PAC blot bliver dårligere og dårligere. Justitsministeriet har tidligere proklameret, at de gældende servicemål på maksimalt 20 arbejdsdage skal overholdes. Med den forslåede fordobling af afgiften forventer Danmarks Jægerforbund en dobbelt så god service, altså en maksimal sagsbehandlingstid på 10 dage eller derunder.

Hvis Justitsministeriet insisterer på at gennemføre prisstigningerne, anbefaler Danmarks Jægerforbund, at afgiftsstigningen i det mindste ikke gennemføres før PAC får implementeret sit nye IT-system, der forventeligt skal kunne levere et højere serviceniveau med hurtigere sagsbehandling. Der bør med andre ord ikke opkræves flere penge af de danske jægere, før myndighederne lever op til deres del af aftalen.

Spørgsmål vedrørende høringsvaret eller ved behov for uddybende kommentarer, bedes rettet til konsulent, våben og skydebaner, Nicolai Vigger Knudsen, Afdelingen for Rådgivning og Uddannelse. Telefon:88 88 75 03. Mail: nvk@jaegerne.dk

Venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen
Formand

Direkte tlf. + 45 27 80 28 55
E-mail clc@jaegerne.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

att. Strafferetskontoret

Nærværende høringssvar er sendt pr. mail til strafferetskontoret@im.dk

København den 25. november 2020

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024) (sagsnr.: 2020-023-0028)

Danmarks Våbenhandlerforening har ved mail den 12. november 2020 fra Justitsministeriet modtaget høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024).

I den forbindelse skal vi takke for lejligheden til at bidrage med bemærkninger til det fremsendte udkast til forslag. Vi vil dog ved samme lejlighed kritisere den korte høringsfrist, hvilket vil fremgå i slutningen af dette høringssvar.

Bemærkninger til § 2 – ændring i afgiftssatsen i våbenloven

Danmarks Våbenhandlerforening forholder sig yderst kritisk til den foreslåede lovændring, mere specifikt forslaget om forhøjelsen af afgiften til våbentilladelser.

Der lægges op til en enstrenget afgiftsstruktur, samtidig med at afgiftsniveauet pris- og lønreguleres. Dette betyder, at en våbentilladelse som i dag koster 840 kroner første gang man søger - og derefter 420 kroner, såfremt man allerede er i besiddelse af en våbentilladelse - fremover vil koste 1.085 kroner uanset om man førhen har fået en våbentilladelse. Dette er en markant forhøjelse af en afgift, der i forvejen pålægges våbenbrugere for at udøve deres hobby.

Justitsministeriet anfører en forventning om at spare ressourcer på administrativt arbejde ved at lave en enstrenget afgiftsstruktur, fremfor den nuværende. I det lys, virker det paradoksalt at afgiften samtidig hæves markant overfor våbenbrugere. Dette i særlig grad, når det er fornyelser af våbentilladelser der står til at stige mest i pris – en stigning på cirka 160 procent sammenlignet med den nuværende sats. Langt størstedelen af fornyelserne må antages at kræve et minimum af administrativt arbejde, hvorfor dette dårligt kan ses som andet end en afgiftsopkrævning, der skal bruges andre steder i statsbudgettet.

Politiets Administrative Center står derudover for at skulle implementere en storstilet digitalisering, der angiveligt skal gøre administrationen mindre omkostningstung. Det harmonerer meget dårligt med denne stigning i afgifterne, der skal skabe et merprovenu for statskassen på ca. 14,3 millioner kroner.

I lovforslaget henvises til at afgiftssatsen ikke er blevet pris- eller lønreguleret siden 1990, men da afgiften sidst blev reguleret i 1990, var det en stigning i afgiften på 240 procent. Det var allerede

dengang klart, at proventet fra afgiften langt oversteg de administrative omkostninger ved at drive våbentilladelsessystemet, hvorfor det netop er en afgift og ikke et gebyr.

Afgiftens indførelse i 1990 satte dengang stort set en stopper for salget af salonrifler i en meget lang periode, hvilket betød kraftigt omsætningstab for forhandlerne. Forhandlerne blev derudover oversvømmet af salonrifler, som forbrugerne ville af med, og som butikkerne ikke kunne afhænde andet end til udlandet. Dette gav til gengæld en stor ekstra arbejdsbyrde for politiet, som nu skulle lave en stor mængde udførelstilladelser på enkelte våben eller meget små batches.

Politiet måtte i den forbindelse bruge mange ressourcer på at afmelde, kontrollere og destruere våben, som forbrugerne ikke længere ville løse tilladelse til på grund af prisforhøjelsen. Dette vil efter alt at dømme gentage sig, og koste våbenhandlerbranchen, ligesom det vil give politiet en ekstraordinær arbejdsbyrde.

Danmarks Våbenhandlerforening anbefaler gebyr fremfor afgift

I lyset af ovenstående, finder Danmarks Våbenhandlerforening det kritisabelt, at politiet ikke nødvendigvis får tilført ressourcer som led i denne afgiftsforhøjelse. Vi vil derfor henstille til, at afgiften for våbentilladelser bliver omlagt til et gebyr, for dermed at sikre, at de ekstra midler tilføres politiets arbejde med netop våbenbrugere. Et arbejde, hvor der i lang tid har været meget lange ventetider på behandling af netop ansøgninger til våbentilladelser – i perioden efter sommerferien helt op til 8 uger. På den måde sikres det, at ændringerne i loven får direkte positiv effekt på politiets budgetter. En alternativ løsning kunne være et gøre våbentilladelser tidsbegrænsede.

Formål med at begrænse våbentilladelser savner belæg

Afslutningsvist vil Danmarks Våbenhandlerforening kritisere hensigten med afgiften på våbentilladelser; Nemlig at denne skal have til formål at begrænse mængden af våbentilladelser i Danmark. Der er intet belæg for, at vandelsgodkendte våbenbrugere i dagens Danmark udgør nogen sikkerhedsrisiko, og det er veldokumenteret at den kriminelle underverden i dag skaffer våben af langt farligere karakter end der bruges til jagt m.v. og af helt andre kanaler end de legale. Danmarks Våbenhandlerforening må derfor konstatere, at dette argument for afgiften på våbentilladelser i bedste fald er udtryk for symbolpolitik. Danmarks Våbenhandlerforening går ind for en tryk og enkel våbenpolitik – og dette forslag bidrager desværre ikke i denne sammenhæng.

I sidste ende er denne lovændring en de facto skattestigning på våben, som vil belaste en hel branche – og dette i et år som i forvejen har været ekstremt hårdt for detailhandlen generelt. Udover diverse nedlukninger og begrænsninger i selve detailhandlen, har våbenhandlerbranchen også været udfordret af lukkede skydebaner i foråret, samt markant forlængede sagsbehandlingstider hos Politiets Administrative Center, som resultat af deres opgaveløsning i forbindelse med corona.

Generel kritik af høringsfrist

Dette udkast til lovforslag har været i høring i 9 arbejdsdage, inklusive dags dato. For et så betydningsfuldt forslag for branchen er dette meget kort tid at forholde sig til. Der kan være årsager til, at lovforslag skal behandles hurtigst muligt. I denne forbindelse ses der dog ingen særlig årsag til den korte høringsfrist.

Folketingets Udvalg for Forretningsordenen anbefaler mindst 4 ugers høringsfrist. Dette vil Danmarks Våbenhandlerforening henstille til bliver overholdt, da det i sidste ende vil give en bedre lov kvalitet, når interessenter for tid og mulighed for at komme med kvalificeret input. Formålet med høringsprocesser er at få endevendt alle tænkelige konsekvenser af et lovforslag, og det kan vi kun

gøre i tæt samarbejde med vores medlemmer. Derfor går korte høringsfrister især ud over mindre virksomheder og interesseorganisationer, der ikke har ressourcerne til at sætte sig ind i og afgive høringssvar med meget kort varsel.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående ønskes uddybet.

Med venlig hilsen

Danmarks Våbenhandlerforening

DANMARKS
VÅBENHANDLER
FORENING

Matthias Lumby Vesterdal
Sekretariatschef

Justitsministeriet
Att.: Strafferetskontoret, Peter Nørgaard
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Den 25. november 2020

Lov om ændring af retsplejeloven, våbenloven og hittegodsloven

Justitsministeriet har den 12. november 2020 udsendt forslag om ændring af retsplejeloven, våbenloven og hittegodsloven. Dansk Erhverv har hertil følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Dansk Erhvervs bakker op om et styrket dansk politi og anerkender, at en sådan styrkelse kræver en øget bevilling til politiet, samt modernisering og effektivisering.

Vi er dog grundlæggende bekymrede over, om den foreslåede ændring i våbenloven har den ønskede effekt, samt over den byrde erhvervslivet bliver pålagt ved ændringerne i lov om hittegods.

Specifikke bemærkninger

Til § 2 – ændring i afgiftssatsen i våbenloven

Formålet med lovforslaget er at sikre fuld finansiering for et styrket politi. Ved at forhøje afgiftssatsen på våbentilladelser, uden at afgiften permanent er øremærket politiet, er vi bekymrede for, om afgiften reelt ender permanent hos politiet. Vi foreslår derfor i stedet, at afgiften ændres til et gebyr, der dækker politiets udgifter ved håndteringen af våbentilladelser. På den måde sikres det, at ændringerne i loven får direkte positiv effekt på politiets budgetter.

Til § 3 – ændring i lov om hittegods

Vi bakker fuldt ud op om, at politiet skal anvende sine ressourcer bedst muligt og i videst muligt omfang til at forebygge og bekæmpe kriminalitet og andre lovovertrædelser. Håndtering af hittegods er i periferien af politiets primære formål og vi har derfor forståelse for, at ressourcerne her alene anvendes til at håndtere hittegods af en vis ikke ubetydelig værdi.

Imidlertid kan vi ikke bakke op om, at den afledte konsekvens af dette bliver, at erhvervslivet skal overtage politiets opgave med at håndtere hittegods af mindre værdi.

Med den foreslåede bestemmelse bliver det et krav, at erhvervsdrivende mfl. skal fungere som hittegodskontor, uden at modtage betaling herfor, samtidig med, at de skal afsætte plads til opbevaring af hittegods, og anvende ressourcer på at registrere og håndtere hittegods, herunder vurdere værdien af hittegodsset, med henblik på at vurdere om det skal overgives til politiet, samt notere hvornår hittegodsset er indleveret, så det sikres, at det opbevares i 30 dage.

Vi mener derfor ikke, at erhvervslivet skal pålægges denne pligt og byrde. Hvis loven alligevel vedtages, må det som minimum sikres i loven, at den der opbevarer genstanden kan kræve et rimeligt vederlag for opbevaring af genstanden. Vederlaget skal stå mål med henholdsvis udgiften til at håndtere og registrere genstanden hhv. udgiften til lagerplads for genstanden.

Det skal samtidig sikres i loven, at den der opbevarer genstanden, ikke har et selvstændigt økonomisk ansvar for varens bortkomst eller undergang – jf. dels grundsætningen om res perit domino, dels Danske Lov 5-8-14.

Dansk Erhverv står til rådighed for spørgsmål og uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen,

Henrik Lundgaard Sedenmark
Chefkonsulent

Dansk Land- og Strandjagt

17-11-20

Justitsministeriet
kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Peter Nørgaard
Sagsnr.: 2020-023-0028
Dok.: 1698375

Vedr. høring af: Forslag til Lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods.

Dansk Land og Strandjagt takker for det tilsendte høringsbrev, som Dansk Land og Strandjagts hørings sekretariat har gennemgået.

Dansk Land og Strandjagt mener stadig **politiet** skal have rettens kendelse på at gå ind og se i private bankkonto, Den bliver i forvejen af banken indberettet til skat, som herefter må agere..

Når det handler om stigning i afgift for våbentilladelser. Dansk Land og Strandjagt mente allerede dengang, at 840 kr. var for meget for en våbentilladelse, i forhold til den tid politiet brugte på den. "Rigspolitiet anfører at en forenklet afgiftsstruktur i form af ensartede afgifter, vil gøre **borgerbetjeningen mere brugervenlig**", det kan kun opfattes som **simpel misinformation**, her er der tale om en **gigantisk særskat, på en enkelt befolkningsgruppe**, nemlig landets jægere, ved at pålægge en afgift på 1085 kr. pr. riffel en jæger besidder.

(Daværende afgift på 840 kr. blev indsat ved lov nr. 62 af 7. februar 1990 i forbindelse med en nyaffattelse af § 6 b. Ifølge bemærkningerne blev beløbet fastsat som afgift og ikke som gebyr, da beløbet måtte antages at overstige udgiften ved politiets ekspedition af sager om våbentilladelser. Det fremgår desuden, at en væsentlig forhøjelse af betalingen for våbentilladelser ville kunne virke begrænsende på udbredelsen af våbentilladelser, jf. Folketingstidende 1989-1990, tillæg A, spalte 2494).

Hvis bly bliver forbudt i riffelpatroner, skal mange jægere måske udskifte rifler, for at undgå anskydning, så er det særlig grelt, at en udskiftning til en bedre egnet riffel, pålægges en skat på 1085 kr.

Der urimeligt at når der er betalt skat ti år frem i tiden, at denne så ikke kan overføres til en erstatning riffel.

Erik Clausen
Limfjordsvej 6,
6400 Sønderborg
Mobil 40586278.

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

Dansk Land- og Strandjagt

17-11-20

Det påstås at stigningen er relevant i forhold til lønudviklingen, men der er også blandt jægerne mange førtids/folkepensionister og lavtlønnede, der har jagten som en stor del af deres liv.

Hvis stigningen fra 840 kr. til 1085 kr. = 29 % er relevant, må stigningen ved riffel nr. 2 fra 420 kr. til 1085 kr. = 158% være irrelevant og alt dette må derfor ses som en **forøgelse af den særbeskatning, som jægerne her er udsat for**. En beskatning der normalt betragtes som uretfærdig i Danmark, og som andre grupper i samfundet ikke er pålagt.

Alt dette set i lyset af at Danmark normalt støtter fritidsinteresser og friluftsliv. Og også i lyset af at den jæger der både bruger riffel til hjortevildt og til prædatorer som ræv, krage og mårhund er nødt til at have flere rifler. **Nej til nye stigninger for en enkelt gruppe i samfundet, som andre grupper i samfundet ikke er pålagt.**

Med venlig hilsen

Dansk Land og Strandjagt.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt per mail til: strafferetskontoret@jm.dk

**FINANS
DANMARK**

Høringsvar – ændring til retsplejeloven om editionskendelser

Resumé

Indledningsvis takker Finans Danmark for muligheden for at afgive høringssvar til høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods.

Justitsministeriet har den 12. november 2020 sendt udkast til lovændringerne i høring.

I udkastet til ændring af retsplejeloven foreslås det, at der i loven indsættes en ny bestemmelse, hvorefter politiet for sager inden for hvidvaskområdet kan træffe afgørelse om editionskendelse over for finansielle virksomheder.

Dette er en ændring af den nuværende retstilstand, hvor editionskendelser som udgangspunkt skal ske ved retskendelse.

Finans Danmark har forståelse for de ressourcemæssige hensyn, der ligger bag lovforslaget, men er dog af den opfattelse, at udkastet til lovforslaget rejser nogle retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Høringsvar

25. november 2020
Dok: FIDA-1826564804-690984-v1
Kontakt Kjeld Gosvig-Jensen

Udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegoods

I udkast til ændringsforslag til retsplejelovens § 806 foreslås, at der indsættes et nyt stk. 7, der giver politiet mulighed for at træffe afgørelser om editionskendelser overfor virksomheder eller personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19-24 i stedet for domstolene. Dette forslag til ændring giver Finans Danmark anledning til følgende nedenstående bemærkninger.

Finans Danmark har forståelse for de ressourcemæssige hensyn, der ligger bag lovforslaget. Vi er dog af den opfattelse, at den nuværende domstolsmæssige behandling af en editionsanmodning sikrer, at en uvildig instans vurderer grundlaget for anmodningen om editionskendelser, der er et indgreb, der gennemtrumfer den bankhemmelig, som finansielle virksomheder er underlagt, og der dermed gives adgang til fortrolige oplysninger om private personer og virksomheder.

Det er derfor Finans Danmarks synspunkt, at hvis politiet skal tillægges hjemmel til selv at træffe afgørelser om editionskendelser overfor finansielle virksomheder på hvidvaskområdet, at dette bør modsvares af krav om en godkendelsesprocedure på et højere niveau i den enkelte politikreds, således at afgørelser om editionskendelse ikke behandles samme sted, som sagsbehandlingen af selve sagen, som editionskendelsen vedrører, foregår.

Intentionen om, at der ikke skal ændres i, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at pålæg om edition kan meddeles, bør således efter Finans Danmarks opfattelse underbygges med nærmere krav til politiets procedurer for udenretlige editionsafgørelser.

Forslaget indeholder krav om, at politiets afgørelser om edition skal være skriftlige og indeholde en begrundelse, ligesom det skal oplyses, at afgørelserne kan indbringes for retten. I den forbindelse bør det tydeligt fremgå af forarbejderne til bestemmelsen, at der ikke vil være nogen pligt for de finansielle virksomheder, der skal udlevere oplysningerne, til at tage stilling til begrundelsen.

Høringsvar

25. november 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690984-v1

En sådan stillingtagen har hidtil ligget hos domstolene og bør ikke med det nye set-up overføres til de finansielle virksomheder. Den finansielle virksomhed bør således alene skulle forholde sig til, at der henvises til korrekt hjemmelsgrundlag, men ikke være forpligtet til at forholde sig til den oplyste begrundelse for editions-afgørelsen.

Med venlig hilsen

Kjeld Gosvig-Jensen

Direkte: +45 33701253

Mail: kj@fida.dk

Hørings svar

25. november 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690984-v1

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3. 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskiteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1. sal

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

24. november 2020

2020-023-0028, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods (Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024)

Justitsministeriet har den 12. november 2020 sendte ovennævnte i høring til bl.a. Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) med frist til besvarelse 25.11.20.

Høringen har været drøftet på et møde i LFFA's bestyrelse.

LFFA bemærker indledningsvist, at fristen for høringsvar kun er to uger og ikke 4 uger, som anses for en passende høringsfrist jf. justitsministeriets vejledning om lov kvalitet pkt. 6.1.2.

Høringen bærer overskriften "Gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2021-2024.

Lovforslaget indeholder bl.a. et forslag om at forenkle politiets adgang til at indhente oplysninger, som finansielle virksomheder mv. er i besiddelse af. Det anføres, at der navnlig i sager vedrørende efterforskning af økonomisk kriminalitet ofte skal indhentes et stort antal retskendelser med henblik på at få udleveret materiale hos bl.a. banker og andre finansielle virksomheder, hvilket forsinker efterforskningen og lægger beslag på ressourcer hos politiet, anklagemyndigheden og domstolene. Det foreslås derfor, at politiet fremover skal kunne træffe afgørelse om edition af oplysninger fra banker og andre finansielle virksomheder uden indhentelse af retskendelse.

LFFA finder forslaget meget betænkeligt og udtryk for en glidebane, idet ressourcemæssige betragtninger altid vil tale imod, at domstolene skal involveres i politiets efterforskning.

Det bemærkes, at materiale hos banker og andre finansielle virksomheder ikke er materiale, der kan gå tabt, mens en retskendelse afventes.

En ordning uden indhentelse af retskendelse bør i givet fald kombineres med en pligt til, at politiet i videst muligt omfang skal spørge mistænkte om denne frivilligt vil medvirke til, at banker og andre finansielle virksomheder udleverer oplysningerne.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

**NORDISK VÅBENFORUM
FOR SKYTTE, JÆGER OG SAMLER**

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.
Strafferetskontoret
Peter Nørgaard
strafferetskontoret@jm.dk

Cc til:

Folketingets Retsudvalg (til offentliggørelse): folketinget@ft.dk

Justitsministeriet: jm@jm.dk

Den 24. november 2020 (fremsendt pr. e-mail)

Høringssvar "Forslag til Lov om ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods" (Sagsnummer 2020-023-0028).

Vi kan erfare af fremsendte forslag til ændring af retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer og lov om hittegods at man påtænker at ændre i § 6 b, stk. 1, 1. pk og § 6 b, stk. 2 således at afgiften for våbentilladelse samt fornyelse af våbentilladelse til riflede jagtvåben stiger til kr. 1085 samtidig med at hidtidig praksis om at efterfølgende tilladelser samt fornyelser af samme afregnes til halv afgift bortfalder. Dette vil Nordisk Våbenform på det stærkeste anfægte rimeligheden af og grundlaget for.

En offentlig afgift bør altid fastsættes ud fra den faktuelle udgift som er forbundet med den ydelse som afgiften er betaling for. En process som indebærer at borgeren udfylder og indsender et skema digitalt og modtager tilladelsen digitalt – efter en behandling som udelukkende indebærer få opslag i digitale registre fra myndighedernes side – kan ikke indebære en faktuel udgift på noget nær kr. 1085. Forslaget bærer, i vores opfattelse, langt mere præg af at være en skjult skat på våbenejerskab end noget andet. At man, samtidig, påtænker at gå væk fra den nuværende praksis med halv afgift på efterfølgende tilladelser, cementerer blot denne opfattelse.

Ovenstående skal tillige ses i lyset af at vi, siden centraliseringen af udstedelse af våbentilladelser til politiets administrative centre (nu administrative center), har oplevet en stødt stigende behandlingstid på våbentilladelser, både udstedelse og fornyelse. Vi er gået fra en situation hvor man, i mange tilfælde, kunne få udstedt og fornyet tilladelser på stedet ved fremmøde på sin lokale politistation – til, for nuværende, at skulle vente i 7-9 uger på at få udstedt og fornyet tilladelser. Det er en stærk forringelse af service – og ikke noget som bør fordrer en så drastisk forhøjelse af afgiften på tilladelser.

Endvidere er vi i den situation hvor det digitale system, hvori ansøgninger om udstedelse og fornyelse af tilladelser udføres, ikke lever op til hvad man kan forvente af et moderne system af sin art. At systemet til stadighed benytter sig af samtykkeerklæringer, som skal printes ud, underskrives og indscannes af borgeren, frem for at give borgeren mulighed for at underskrive ansøgningen med Nem ID. Nem ID systemet har eksisteret i ti år – og er med succes blevet implementeret i stort set alle systemer, det være sig offentlige som private, som indebærer identifikation af og samtykke fra en borger.

I vores optik er der intet iht. det nuværende system og den nuværende servicegrad som fordrer eller retfærdiggør en så markant stigning i afgift for udstedelse og fornyelse af våbentilladelser. Vi imødeså hellere at man arbejder hen imod en markant nedbringelse af behandlingstiderne samt en implementering af Nem ID ifm. ansøgningsprocessen. Fastholdes det at afgiften skal stige som angivet, er det vores klare holdning at det må og skal indebære at man fra offentlig hånd forpligter sig til at nedbringe ventetiden på udstedelse og fornyelse af tilladelser betydeligt. Vælger man at hæve afgiften som foreslået – uden at det kommer til udtryk i en markant forøgelse af servicegraden – vil vi fastholde at der i så fald er tale om en skjult skat på våbenejerskab frem for en reel afgift til dækning af omkostningerne ved processen omkring udstedelse af tilladelser. En skat som tillige vil gå ud over den brede folkelighed, som er en så central og bærende del af den danske jagtkultur. I modsætning til mange af de lande vi normalt sammenligner os med, er jagten i Danmark tilgængelig for alle, uanset økonomisk formåen. En så drastisk forhøjelse af afgiften, som lovforslaget lægger op til vil have en markant negativ indvirkning på dette. Gennemføres forslaget som det står nu, vil det indebære en markant social slagside, hvor navnlig nyjægere og jægere i de lavere indkomstgrupper vil opleve afgiftsstigningen som en markant forringelse af deres muligheder for at dyrke jagten som interesse.

Jakob Elbæk Egegaard Pedersen
- På vegne af Nordisk Våbenforum